

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo interessant at lytte til debatten her. Der er måske grund til lige at trække linjerne op, nemlig at lovforslaget faktisk ligger i to dele. Der er nemlig et formål med at lave det, og det er afhændelsen, ikke af 25 pct. af Combust' aktier, men 100 pct., og for at få det til at løbe af sted, eller for, som der står i forslaget, at salgsmodne, ja så bliver man altså nødt til at løse problemet med tjenestemændene, og dem er der jo som bekendt 562 af, og dem er der altså lavet en aftale om, at dem tager staten hånd om.

Når det så er sket, kan man jo se på, hvordan det salg skal foregå, og dér har jeg jo forstået på debatten her, at nogle mener, at man skal afhænde aktierne i klumper til dem, der har lyst til at byde på dem, og andre mener, de skal afhændes 100 pct., med den risiko selvfølgelig, at et udenlandsk selskab går ind og køber de her aktier, og på den måde kommer der et udenlandsk selskab ind.

Det er jo sådan, at man på anden måde sikrer kollektiv trafik, også med busser, hvilket Combust jo har taget livligt del i rundt omkring, ved aftaler med forskellige selskaber, og det vil man selvfølgelig blive ved med, og jeg har sådan set ikke noget imod, at et udenlandsk selskab kommer ind og køber det her.

Jeg tror, der vil ske det, at hvis man giver sig til at dele eller sælge aktier ud i stykker, hvad jeg ikke tror, der sker, vil danske vognmænd måske byde på dem, og ganske langsomt kan de få priserne på dette område til at stige.

Jeg skal bare på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi støtter forslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal kort meddele, at CD er for forslaget for i øvrigt at få rettet de her ting ind. Alle vil vide, at for CD er det ikke et ideologisk spørgsmål, men mere et spørgsmål om, at vi i denne sag mener, det er praktisk at fortsætte den linje, man har haft, når det gælder om at få lagt disse opgaver ud til private.

Den sammenblanding, der nu er, har jo givet anledning til en masse overvejelser om, hvorvidt nogle underbyder eller konkurrerer på forkerte vilkår osv. Vi tror, det vil være rart at få afklaret den sag også, så forslaget kan vente CD's fulde støtte.

Søren Kolstrup (EL):

I januar 1995 oplevede vi, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Søren Hansen, udtalte, at

de 25 pct. af aktierne i de to selskaber, rederiet og busdivisionen, der kan sælges, ikke er nogen udpræget socialdemokratisk idé, og derfor er den heller ikke rigtig god. Det sagde hr. Søren Hansen i 1995.

Siden har vi oplevet, at der er kommet udlicitering, kommercialisering og delprivatisering, og herefter har vi så nu den totale privatisering. Hvorfor er vi kommet i den nuværende situation? Tja, der er jo ikke stor profit i busdrift. Derfor må man næsten med logisk nødvendighed opleve jungleloven: enkelte vinder, mange taber, og derfor vil vi opleve og har oplevet, at chaufførerne bliver presset. Der er ikke andre steder, hvor man kan stramme skruen.

Hvad er så det for et perspektiv, vi står over for? Trafikøkonomer og til dels Landsforeningen Danmarks Bilruter er enige om, at udviklingen netop på dette område vil føre til internationalisering, konkurrence og monopolisering, og at enkelte store bamsere vinder over de mange.

Tilbage står så diskussionen om, på hvilke måder frasalget skal ske. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil sikre, som ordførerne fra Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti har været inde på, at salget finder sted på en sådan måde, at en lang række lokale vognmænd kan komme på banen, og også at en række offentlige, f.eks. kommunale, foretagender kan komme på banen. Hvordan sikrer vi, at der kommer så mange interessenter som muligt, som er rundet af lokale forhold, herunder selvfølgelig offentlige foretagender?

Det sidste, jeg vil spørge ministeren om, er: Hvad er det egentlig for et samfund, som ministeren og Socialdemokratiet vil kæmpe for? Nu har vi til dels fået en privatisering af trafiksektoren. Er det, at vi skal gå videre med hospitalerne, med vejvæsenet, med fængslerne? Vil man som New Labour, at vi skyndsomt skal have gang i privatisering af veje og fængsler? Hvorfor egentlig ikke? Nu har de borgerlige vundet. De sad her med frydefulde smil om munden. Hvad er så næste step? Hvad er det for et samfund, vi skal kæmpe for?

Hr. Heiselberg er i godt humør i dag. Jeg kan se det. Men hvordan har ministeren det? Skal vi videre ad privatiseringens vej, og hvorfor egentlig ikke?

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Forslaget om at sælge samtlige aktier i DSB og dermed det statsejede busselskab Combust hil-